

prima instanță: N.Simciuc
instanța de apel: N.Cernat, A.Pahopol, A.Gavrilița

dosarul nr. 2ra-2771/14

Î N C H E I E R E

08 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Ion Corolevschi, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea pe acțiuni „Termocom” (în procedura falimentului), în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societății pe acțiuni „Termocom” (în procedura falimentului) împotriva Svetlanei Sîrbu privind încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2014 prin care a fost respins apelul declarat de societatea pe acțiuni „Termocom” (în procedura falimentului) și menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 05 martie 2014,

c o n s t a t ă

La 23 octombrie 2013, SA „Termocom” (în procedura falimentului) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Svetlanei Sîrbu privind încasarea sumei.

În susținerea cererii reclamantul a indicat că în baza contractului nr. 4002 pentru folosirea energiei termice în apă caldă din 01 noiembrie 2003, încheiat cu pîrîta, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

Potrivit pct. 3.1. și 4.1. al contractului enunțat, calculele pentru energia termică au fost efectuate în baza datelor aparatului de evidență, iar pentru energia termică livrată, consumatorul urmează să achite lunar plata costului energiei utilizate, organizației furnizoare de energie termică, prin dispozițiile de plată a furnizorului, conform tarifelor stabilite.

Menționează reclamantul că din motivul neonorării obligațiilor contractuale prin neachitarea bonurilor de plată pentru consumul de energie termică la 07 octombrie

2013 pîrîta a acumulat o datorie în mărime de 3 800 lei, pentru perioada noiembrie 2010-martie 2011, fapt confirmat prin lista facturărilor și achitărilor pentru energia termică.

Susține că potrivit contractului, au convenit cu pîrîta că plata se consideră efectuată la data încasării sumelor bănești pe contul de decontare a furnizorului.

Totodată, întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă la 10 octombrie 2013 s-a adresat pîrîtei cu reclamație privind achitarea datoriei, însă a fost lăsată fără răspuns.

Cere reclamantul prin cererea de chemare în judecată și cererea de micșorare a cuantumului acțiunii, încasarea de la Sîrbu Svetlana în beneficiul SA „Termocom” (în procedura falimentului) a datoriei în mărime de 1 663.11 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 05 martie 2014 acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, SA „Termocom” (în procedura falimentului) a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2014 a fost respins apelul declarat de SA „Termocom” (în procedura falimentului) și menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 05 martie 2014.

La 22 iulie 2014, în termenul prevăzut de lege, SA „Termocom” (în procedura falimentului) a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului s-a indicat că atît de prima instanță, cît și instanța de apel nu au fost elucidate pe deplin circumstanțele esențiale ale pricinii.

La fel, indică că după încheierea contractului nr. 4002 pentru folosirea energiei termice în apă caldă din 01 noiembrie 2003, a fost încheiat la 23 august 2007 și actul de delimitare a apartenenței de bilanță a rețelelor termice, semnat de consumator, care semnifică acordul de voință a părților, manifestat prin responsabilitate și suportarea cheltuielilor de către fiecare pînă la/sau după hotar. Anterior semnării actului SA „Termocom” nu avea dreptul să calculeze pierderile, deoarece nu a fost stabilit hotarul de delimitare, iar odată cu stabilirea acestuia, au survenit drepturi și obligații pentru fiecare parte, pe care instanțele de judecată le-au ignorat.

Susține că obligația consumatorului de a suporta cheltuielile pentru pierderile energiei termice din rețele, care nu aparțin furnizorului, rezultă din însăși raportul obligațional, deoarece pierderile normative nu sunt incluse în tariful de energie termică și sunt suportate de consumator. Calculul pierderilor normative se efectuează conform metodologiei aprobate de ANRE la 20 martie 2002 și sunt trecute în contul consumatorului potrivit art. 94 al Regulamentului cu privire la livrarea și utilizarea energiei termice aprobat prin hotărîrea Guvernului nr. 434 din 09 aprilie 1998.

Suplimentar invocă că potrivit pct. 4.2 din contractul nr. 4002 din 01 noiembrie 2003 care prevede în mod expres că furnizorul, lunar, înaintează consumatorului conturile de plată în care este indicată cantitatea de energie termică consumată pentru luna calendaristică cu divizarea pe tipuri de consum și suma datoriei pentru energia termică consumată în lunile precedente, iar facturile de plată recepționate urmează a fi achitate de către consumator până la data de 30 a lunii următoare, termen indicat expres în factură.

Verificând legalitatea hotărîrilor contestate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către SA „Termocom” (în procedura falimentului) urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „Termocom” (în procedura falimentului) este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele de judecată au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material ce guvernează raportul juridic litigios, și apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art.130 CPC, au pronunțat o hotărâre legală și întemeiată.

Astfel, reieșind din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, atît prima instanță, cît și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, au aplicat corect normele de drept material și procesual, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „Termocom” (în procedura falimentului), ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către societatea pe acțiuni „Termocom” (în procedura falimentului) se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Corolevschi

Valentina Clevadi